

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob:9682536974, E-Mail.: ansarullah@qadian.in

ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ) ਭਾਰਤ

ਜੰਗੇ ਬਦਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖਾਮਿਸ
ਅੱਯਾਦਹੁੱਲ੍ਹਾ ਤਾਅਲਾ ਬਿਨਸਰਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼, 07 ਜੁਲਾਈ 2023 ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ, ਤਿਲਫੋਰਡ (ਯੂ.ਕੇ)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - هُدًى نَا الضَّرَاطِ
الْمُسْتَقِيمِ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ - غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

ਤਸਹੁਦ, ਤੈਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤੁਲ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਮਗਰੋਂ ਹਜ਼ੂਰੇ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਪਿਛਲੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਮੱਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰੋਹਬ ਬਾਰੇ, ਅਬੂ ਜਹਲ ਅਤੇ ਅਤਬਾ ਦੇ ਜੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਪਰੀਤ ਸੋਚ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਫਿਰ ਅਬੂ ਜਹਲ ਦੇ ਮਿਹਣੇ ਕਰਕੇ ਅਤਬਾ ਨੇ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੰਝ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ।

ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਰਬੀਆ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸ਼ੈਬਾਅ ਬਿਨ ਰਬੀਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਲੀਦ ਬਿਨ ਅਤਬਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਸਦਿੱਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਤੋਂ ਰਵਾਯਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅੰਨਸਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਅਤਬਾ ਨੂੰ ਉਤਰ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸੱਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ । ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਿਆ : ਹੇ ਮੁੰਹਮਦ (ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ) ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਤੇ ਭੇਜੋ । ਤਦ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਉਠੋ ਹੇ ਹਮਜ਼ਾ ! ਉਠੋ ਹੇ ਅਲੀ ! ਉਠੋ ਹੇ ਉਬੈਦਾ ਬਿਨ ਹਾਰਸ ! (ਹਮਜ਼ਾ ਆਪ ਦੇ ਚਾਚਾ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) । ਹਮਜ਼ਾ ਉਤਬਾ ਵੱਲ ਵੱਧੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ : ਮੈਂ ਸ਼ੈਬਾ ਵੱਲ ਵਧਾ ਅਤੇ ਉਬੈਦਾ ਅਤੇ ਵਲੀਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਝੜਪਾਂ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਲੀਦ ਵੱਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਬੈਦਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਹਮਜ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਹਮਜ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਉਬੈਦਾ ਬਿਨ ਹਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫ਼ੌਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ । ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੈਰ ਕਟ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ । ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ : ਹੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ! ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ? ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਬੇਸ਼ਕ ਤੂੰ ਸ਼ਹੀਦ

ਹੈ । ਉਬੈਦਾ ਬਿਨ ਹਾਰਸ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਕਰਕੇ ਬਦਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉੱਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗਵਾਸ ਕਰ ਗਏ ।

ਜਦੋਂ ਦੇਵੇਂ ਲਸ਼ਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਏ । ਅਰਥਾਤ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਅਬੂ ਜਹਲ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਬ ! ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆਂ, ਤਾਂ ਅਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਾਕ ਕਰਦੇ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ । ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਬੂ ਜਹਲ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਾਕ ਨਹੀਂ (ਨਾਊਜ਼-ਬਿਲਾਹ) । ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦਿਲ੍ਹ ਨਾਲ ਦੁਆ ਕੀਤੀ । ਪਰ ਇਸ ਦੁਆ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰਬ ਦੇ ਕਹਿਰ ਨੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਰ ਵਡੋਂ ਕੇ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪਾਕ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦਾਗ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ । ਉਹ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਜੇਤੂ ਵਾਪਸ ਗਏ ।

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਡੀ ਜਮਾਅਤ ਜੋ ਜੰਗ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਜੋਂ ਕੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਨਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ । ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਨ । ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਈਮਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤਾਕਤ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਬਿਨ ਖ਼ਤਾਬ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗੁਲਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਜਾਬਾ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ । ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ । ਇਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੋ ਅਜੋਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸਬਰ ਨਾਲ ਸਵਾਬ ਸਮਝ ਕੇ ਜੰਗ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਭੱਜੇਗਾ ਨਹੀਂ । ਰਬ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰੇਗਾ । ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਮੈਰ ਬਿਨ ਹਮਾਮ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਜੋ ਬਨੀ ਸਲਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਕਿਹਾ (ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਜੂਰਾਂ ਵੀ ਸਨ । ਜੋ ਉਹ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ) ਵਾਹ ਵਾਹ ! ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਸ ਇਹੀ ਦੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫ਼ਿਰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਫੜ ਕੇ ਇੱਥੇ ਤਕ ਲੜੇ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ । ਹਜ਼ੂਰੇ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਅਫ਼ਰਾਅ ਦੇ ਬੇਟੇ ਓਫ਼ ਬਿਨ ਹਾਰਸ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ : ਹੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ! ਰਬ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਕਿਸ ਗਲ੍ਹ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਖ਼ਾਲੀ ਹੋ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ ਉਤਾਰ ਕੇ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਵੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ।

ਜੰਗ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਕਤਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚੱਕਾਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਬੂ ਜਹਲ ਨੂੰ ਲਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਬ ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਉਮੱਤ ਦੇ ਫ਼ਿਰਓਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਤੇ ਹਰਾ ਨ ਦੇਈਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੋ ਨੇ ਅਬੂ ਜਹਲ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੋ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਡੇ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਕੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਭ ਲਿਆ । ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਉਮੀਦ

ਬਾਕੀ ਸੀ। ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੇ ਦੇ ਪੁਛਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਲੰਮੀ ਕਰਕੇ ਕੱਟੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨ ਹੋਣ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਰਬੱ ਦਾ ਸੁਕੱਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਰਬੱ ਹੀ ਉਹ ਪਾਕ ਜ਼ਾਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਇਕੱ ਰਵਾਯਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੁਆ ਮੰਗੀ ਕਿ ਹੇ ਰਬੱ ! ਇੰਝ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਤਾਦਹ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹ ਅੰਨਹੇ ਤੋਂ ਰਵਾਯਤ ਹੈ : ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹਰ ਉਮੱਤ ਦਾ ਫ਼ਿਰਓਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਮੱਤ ਦਾ ਫ਼ਿਰਓਨ ਅਬੂ ਜਹਲ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਦੂਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਅਬੂ ਜਹਲ ਨੂੰ ਫ਼ਿਰਓਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਤਾਂ ਉਹ ਫ਼ਿਰਓਨ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੈ। ਫ਼ਿਰਓਨ ਨੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਈਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਹ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਈਮਾਨ ਲਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਅੰਤ ਤਕ ਈਮਾਨ ਨ ਲਿਆਇਆ। ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫ਼ਸਾਦ ਉਸੇ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹਓਮੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਵੈ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਇਜ਼ੱਤ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਹਜ਼ਰਤ ਈਮਾਮ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹਿਮਾਹੁੱਲਾਹ ਸੂਰਤੁਲੱ ਅਨਫ਼ਾਲ ਦੀ ਆਇਤ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅੰਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਬੱ ! ਇਹ ਕੁਰੈਸ਼ ਕਬੀਲਾ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਰਸੂਲ ਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੇ ਰਬੱ ! ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਦਾ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਦ ਜਿਬਰਾਈਲ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ : ਹੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ! ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਮਿੱਟੀ ਲਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੁੱਫ਼ਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਟ ਦਿਓ। ਜਦ ਦੋਵੇਂ ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ। ਤਦ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਕੰਕਰ ਕੁੱਫ਼ਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਟ ਦਿੱਤੇ। ਤਦ ਮੁਸ਼ਰਿਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਲਣ ਲੱਗੇ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਾਰ ਗਏ। ਫ਼ਿਰ ਰਬੱ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ : ਕੰਕਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਮੁੱਠੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਸੁਟਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਟਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਸੁਟਣਾ ਇਕੱ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਟਣ ਤੋਂ ਵਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਰਬੱ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਟਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਟਣਾ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਬੱ ਵਲੋਂ ਹੋਇਆ।

ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਬਰਾਈਲ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਦਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ? ਆਪ ਸਲੱਲਾਹੇ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਲਮਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਜਿਬਰਾਈਲ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇੰਝ ਉਹ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਸਰਵੇਤਮ ਹਨ। ਜੇ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਏ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਕਿ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਕੇਵਲ ਮੋਮਿਨਾਂ ਲਈ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਵੱਜੋਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਹਜ਼ੂਰੇ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਹਦੀਸਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਦਦ ਲਈ ਤਾਂ ਇਕੱ ਹੀ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਿਉਂ ਉਤਾਰੇ ਗਏ। ਈਮਾਮ ਇਬਨੇ ਕਸੀਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਬ ਵੱਲੋਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਵੱਜੋਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਬ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਖੁੱਲੀ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਫ਼ਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਸੱਠ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਹਾਰ ਹੋਈ

ਇਹ ਲੜਾਈ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਖੁੱਲੀ ਜਿੱਤ ਉੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 14 ਮੁਸਲਮਾਨ (06 ਮੁਹਾਜਿਰ ਅਤੇ 08 ਅੰਨਸਾਰ) ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ। ਪਰ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਚੁਕੱਣਾ ਪਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ 70 ਆਦਮੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ 70 ਕੈਦੀ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਜੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲੀਡਰ, ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂ ਸਨ।

ਖ਼ੁਤਬੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰੇ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਕੁਝ ਦੁਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣਾ। ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੀਡਰ ਮਿਲ ਜਾਣ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੇਕਰ ਇਕੱ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇੰਝ ਹੀ ਸੁਵੀਡਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸੋਚ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲੀ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਜਜਬਾਤ ਨਾਲ ਖੇਲ ਕਰ ਕੁਝ ਨ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਜਜਬਾਤ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਰਬ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਦਾ ਸਮਾਨ ਕਰੇ।

ਫ਼ਿਰ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਇਸਲਾਮੀ ਸਿਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਥਨੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸਿਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਤਦੋਂ ਹੀ ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਵੀ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਤਬਾਹੀ ਵਲੋਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਬ ਰਹਿਮ ਕਰੇ।

ਇੰਝ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਹਮਦੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਰਬ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏ। ਆਮੀਨ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَمَّدٌ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَعْفِزُ بِهٖ وَنُوْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا
 مَنْ يُّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُّضِلِّ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِتْيَاءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظْكُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ اُدْكُرُوْا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَاَدْعُوْهُ
 يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ الْكُبْرٰى-